

Motion till riksdagen

1988/89:L727

av Paul Ciszuk och Kaj Nilsson (både mp)

En lag om förbud mot distribution av icke önskad reklam

Många människor försöker i sin konsumtion tänka på miljö- och naturresurser. Det är stötande att varje månad få kilovis med pappersreklam man inte läser i brevlådan. Dessutom utsätts man för merarbete med att sortera och samla det till pappersåterhämtning. En del reklam innehåller också plastkomponenter som hindrar återvinning. Även om det går som returpapper blir det fiberförluster och förluster av energi och arbete.

Det måste vidare anses som ett väsentligt intrång i den enskildes integritet och hemfrid att få oönskade saker inkastade genom dörren.

En del människor sätter upp anslag på dörrar och brevlådor om att man inte önskar reklam.

Vi tror flera skulle göra det om man säkert visste att anslagen respekterades. För att uppnå denna effekt borde det beläggas med kännbart straff att låta dela ut reklam i avlysta brevlådor. När tillräckligt många avlyser sina brevlådor mot reklam kommer man förhoppningsvis till en punkt där utdelning av direktreklam blir klart olönsam och därmed upphör.

Naturligtvis har företag ett legitimt intresse av att snabbt nå ut med information om sina produkter. Ett alternativ med ökad annonsering i dagspress skulle gynna en önskvärd bransch och något minska behovet av statligt presstödet. De problem som finns i att dra gräns mellan reklam och tidskrifter torde kunna lösas med hjälp av tillämpningsföreskrifter och efter några prejudikat.

Hemställen

Mot bakgrund av ovan anförda hemställs

att riksdagen beslutar stifta en lag som gör det straffbart att låta dela ut reklam i brevlådor gentemot innehavarens skriftligt uttalade önskan.

Stockholm den 22 januari 1989

Paul Ciszuk (mp)

Kaj Nilsson (mp)